

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512203546
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8512203546.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Mliekárenskej č. 10, proti žalovanému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v S. č. XXX, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, na ul. Sofijskej č. 13 a 2/ Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, na ul. Petrovskej č. 10, o zaplatenie sumy 830,71 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 04.01.2013 č. k. 6C 116/2012 - 58 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v prvom rade.

Vedľajšiemu účastníkovi v prvom rade sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v prvom rade trovy konania vo výške 118,16 Eur. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi v druhom rade náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 42,87 Eur.

Výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v prvom rade odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 118,16 Eur za dva úkony právnej služby.

Proti tomu uzneseniu a to konkrétne proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v prvom rade podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi v prvom rade náhrada trov priznaná nebola. Ako dôvod uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah, a teda z rozhodnutia mu neplynie žiadne právo či nárok. Ustanovenie § 93 ods. 4 veta 1. O. s. p. neznamena vytvorenie ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi, a preto nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov na vedľajšieho účastníka, lebo tento vo veci samej úspech alebo neúspech nemal. Jeho postavenie sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo a preto použitie ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. je vylúčené. Úspech vedľajšieho účastníka nie je automatický

daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O. s. p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená a nebude sa dávať právne zastupovať advokátom. Pritom z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo združením. Náklady na zastúpenie združenia advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je žiadny právny dôvod ani z tohto hľadiska.

Vedľajší účastník v prvom rade navrhol uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka v prvom rade ako vecne správne potvrdiť.

Odvolačný súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O. s. p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v prvom rade sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi pre rozpor s právnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, ako aj z dôvodu neúčelnosti týchto trov len preto, lebo vedľajší účastník v prvom rade je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p.. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ustanovení § 142 a nasledujúcich O. s. p.. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci dôvodom zastavenia konania bolo späťvzatie žaloby zo strany žalobcu. Keďže nešlo o prípad podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta 2. O. s. p. z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobca zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v prvom rade vystupujúcemu na strane žalovaného trovy konania podľa ustanovenia § 146 ods. 1 veta 1. O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasledujúcich umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdom je pritom základným ústavným právom opierajúcim sa o článok 47 Ústavy SR.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v prvom rade ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. a z tohto titulu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v prvom rade priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trovy, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 16,60 Eur znížila na 1 teda na čiastku 8,30 Eur (§ 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písmeno b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2013 vo výške 7,81 Eur celkové trovy vynaložené vedľajším účastníkom v prvom rade v odvolacom konaní dosiahli sumu 16,11 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.